

Brigadör Fannie Sjögren, Söderkåren, Stockholm

Vid många av Frälsningsarméns kårer i landet har det funnits familjer med starkt engagemang för Gud och Armén. Barnen i familjerna har på ett naturligt sätt kommit med i kårerna.

Aktiviteterna var för det mesta stora och varierande, det blev därför ett rikt engagemang för de unga. Så var det för Fannie Sjögren i Västerås. Det betydde studier inom kårkadettbrigaden, sång och musik och träning i ledarskap.

Fannie Sjögren föddes den 31 augusti 1915 och befordrades till Härligheten den 30 mars 2009. Hon fick ett långt liv fyllt av omsorg om andra.

1939 lämnade Fannie Sjögren Västerås för att vid Krigsskolan utbilda sig till frälsningsofficer. Hon blev kadett i den ring som över hela världen bar namnet "De oförfärade", ett lämpligt namn för den unga Fannie och hennes omkring hundra kadettkamrater. Självt mötte jag henne när jag var kadett påföljande år. Hon var då kadettsergeant.

Efter tiden vid skolan tjänade Fannie Sjögren Gud och medmänniskorna vid sju olika kårer som assistent. Det var krigstid och de manliga officerarna var i militärtjänst varför de kvinnliga officerarna fick många vakansuppdrag.

När Frälsningsarméns efterkrigshjälp organiserades blev Fannie Sjögren en av dem som fick vara med om att i Sigtuna ta emot koncentrationslägerfångar som kommit till Sverige med Folke Bernadottes vita bussar. Efter några månader i denna uppgift följde kårledaruppdrag i Trosa men ganska snart blev det äventyrlig tjänst inom efterkrigshjälpen i Nordnorge. När de bitande ishavsvindarna svepte in över Nordnorges kust hösten och vintern 1945-46 fanns Fannie Sjögren på plats vid fältkök och sjukvårdsstation. Det var bistra tider men efterkrigsgrupperna klarade det bra. I boken "Ansvar över gränserna" finns detta arbete beskrivet.

Hemkommen igen blev det kårledaruppdrag vid fem olika kårer. Den sista kåren var Dala-Järna där aktiviteten var stor och det fanns verksamheter i flera byar. År 1953 tillträdde Fannie Sjögren en tjänst vid högkvarterets relationsavdelning, och hade till uppgift att skapa relationer med myndigheter och bidragsgivare. Det betydde

grannlaga uppdrag i mötet med andra. Denna tjänst fortgick till 1975 då hon pensionerades.

Pensioneringen betydde emellertid inte inaktivitet. Fannie Sjögren var aktiv vid Stockholms fjärde kår, där hon efterträdde brigadör Agnes Sjölander som kårledare. Tjänsten varade fram till den dag då ett antal kårer på söder i Stockholm förenades till Söderkåren.

En av de uppgifter Fannie Sjögren såg som mycket angelägen var brevskrivande. Hon höll kontakt med mängder av människor och hennes brev var innehållsrika med många bibelcitater. Hon arbetade med sina memoarer och siktade mot att det med tiden skulle kunna bli en bok. Den önskan uppfylldes dock aldrig.

Fannie Sjögren fick ett långt liv präglad av omsorg om andra. Hon fick aldrig någon egen familj men hade en stor "familj" utspridd över hela landet.

Begravningshögtiden ägde rum den 21 april i Högalidskyrkans Ansgarskapell, inte långt från de kvarter där Fannie Sjögren bott. Officiant vid begravningen var major Siv Skoow.

Sven Nilsson